

Αριθ. 7.

Έτους ΣΤ'

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Έτησια Φεβρουάριος 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Επισ-
τάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ 2993.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Πελοπόννησον Ἐκτάκτους
Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Ὁ Γερουσιαστὴς Πέτρος Μαυρομιχάλης ὁ ἀδελ-
φός του Κωνσταντῖνος καὶ ὁ ἀνεψιός των Κατσακός
ἀνεχώρησαν κρυφίως εἰς Λιμένι.

Οἱ δύο πρῶτοι ἐλειποτάκτησαν ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν
κατεῖχον θέσιν καθὼς ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως
καὶ ὁ τρίτος ἐδραπέτευσεν ἀπὸ τὴν ἐν Ἀργεὶ φυλα-
κὴν, ὅπου ἐκρατεῖτο κρισιολογούμενος εἰς τὸ Πρωτό-
κλητον Δικαστήριον.

Πιστεύομεν ἀδιστάκτως ὅτι ἡ ἀξιόποινος αὕτη
πράξις συνέχεται μὲ τὰ στασιώδη κινήματα, τὰ
ὁποῖα συνέβησαν εἰς Λιμένι περὶ τὰ τέλη τοῦ Δε-
κεμβρίου.

Καθ' ὅσας ἐλάβομεν ἄχρι τοῦδε πληροφορίας
θαρρῶμεν ὅτι αἱ λοιπαὶ ἐπαρχίαι τῆς Σπάρτης δὲν
θέλουν νὰ μιμηθοῦν τὴν ἀξιοκατάκριτον διαγωγὴν
τῶν κατοίκων τοῦ Λιμενίου, οἵτινες ἐκινήθησαν εἰς
τὴν ἀταξίαν ὠθούμενοι ἀπὸ τὴν κακοβουλίαν, τῆς
ὁποίας οἱ Μαυρομιχάλοι ἔγειναν τυφλὰ ὄργανα.

Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε καὶ θὰ λάβει τὰ πλεόν
δραστήρια μέτρα τόσον διὰ νὰ προφυλάξῃ τὰς εἰρη-
μένας ἐπαρχίας ἀπὸ τὴν ἐπίδημιαν τῆς ἀταξίας, ὅσον
καὶ διὰ νὰ ἐπαναγάγῃ εἰς τὰ χρέη των ἀνθρώπους
ἀποπλανημένους ἀπὸ τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν πλεο-
νεξίαν.

Οἱ ἀμπώσαντες αὐτοὺς εἰς τὴν ἀταξίαν, εἶναι πιθα-
νὸν ὅτι τοὺς ἔθεσαν ὑπ' ὄψιν τὰ κατὰ τὴν Εὐρώπην
γενόμενα, καὶ ἴσως τοὺς ἐκατάπεισαν ὅτι αἱ Σύμμαχοι
Δυνάμεις, ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν μεγάλων συμβεβηκό-
των, ὅσα ἠκολούθησαν εἰς διάφρα μέρη δὲν θέλουν
ἀποδοκιμάσει τὰ κατὰ τῶν καθεστώτων κινήματά των.

Τοιαῦται ὑποβολαὶ δὲν ἐμποροῦν νὰ εὗρουν χώραν
εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰμὴ εἰς μόνα τὰ πνεύματα τῶν
παρασυρομένων ἀπὸ τὴν ἀξιόμεμπτον ἐλπίδα τοῦ νὰ
σφετερισθοῦν τὰ ἐθνικὰ εἰσοδήματα, διὰ νὰ ὑποστη-
ρξουν τοιοῦτοτρόπως τὸν ἑαυτὸν των εἰς τὰς ἐπαρ-
χίας, τὰς ὁποίας θεωροῦν ἰσχυρογνωμόνως ὡς ἰδιο-
κτησίαν των.

Αἱ Δυνάμεις, ἐπιδαψιλεύσασαι τὰς εὐεργεσίας των
εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ κατ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν
στιγμὴν ἐνασχολούμεναι διὰ τῶν εἰς Λονδίνον συν-
ηγμένων Ἀντιπροσώπων των περὶ τ' ἀφορῶντα τὴν
ἀποκατάστασιν αὐτοῦ ζητήματα, ἐπιθυμοῦν πρὸ πάν-
των καὶ ὑπὲρ πάντα ὥστε ἐντοσούτω, νὰ διατηρηθῇ
ἡ ἐνεστῶσα τάξις τῶν πραγμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα,
καὶ νὰ μὴ ταραχθῇ κατ' οὐδένα τρόπον ἡ ἡσυχία
καὶ εὐταξία.

Ἐάν, διὰ νὰ καταπεισθῶμεν ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ
ἐπιθυμία τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, εἵχομεν ἀνάγκην
ἀποδείξεως ἡθέλαμεν τὴν εὐρεὶ εἰς τὰς γνωστάς μας
πράξεις τῶν ἐν Ἀσπιδίῳ συνδιαλέξεων.

Σὰς δίδομεν τὰς πληροφορίας ταύτας, διὰ νὰ
ὀδηγηθῇτε ὡς πρὸς τὰς ὁμιλίαις σας μὲ τοὺς δημο-
γέροντας, τοὺς προκρίτους καὶ τοὺς πολίτας τῶν
ὁποίων ἐνεπιστεύθητε τὴν διεύθυνσιν ἐπαρχιῶν.

Εἴμεθα βέβαιοι περὶ τῶν χαρακτηριζόντων αὐτοὺς
ὀρθῶν φρονημάτων, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἀγανακτῆ-
σεως, τὴν ὁποίαν θὰ ἐμπνεύσει πρὸς αὐτοὺς ἡ κακὴ
καὶ ὑπεύθυνος διαγωγὴ τῶν δυστυχῶν ἐκείνων ἀν-
θρώπων, ὅσοι δαιεῖζον, χωρὶς νὰ τὸ αἰσθανθοῦν,
ὅπλα εἰς τὴν κακοβουλίαν, ἥτις ἐμπορεῖ νὰ τὰ
μεταχειρισθῇ κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμὴν
διὰ νὰ βλάψῃ τὰ προσφιλέστερα τῆς πατρίδος
συμφέροντα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 18 Ἰανουαρίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αναφορά.

A. 1189.

ПАМНИКИ ПОИТЕРА

Η ΠΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΣΑΥΤΙΚΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Εξ ο χ ω τ α τ ε

Τὸ ὑπὸ τὴν μοίραν τοῦ Κ. Κανάρη ὑπαγόμενον ἐθνικὸν
μυστικὸν Κυδωνία, διωρισμένον νὰ παραπλήσῃ περὶ τὰ μεση-
μέριον παράλια τῆς Πελοποννήσου, ἐναντία γηθεν αὐγαυὸν
κατὰ τὸν Ὀκεῶθρον τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Μεταξὺ τῶν καταποντισθέντων εἶαι ὁ διευθυντὴς τοῦ μουσείου, σηματοφόρος Ν. Κολέτσι, εἰς τὸν καὶ εἰς ἀδελφεὺς του, Ἰωάννην αὐτοῦ, καὶ τὸ λοιπὸν πλήρωμα ἐγκατέλειψαν χήρας καὶ ὄρφανά.

Ἡ Γολέτα Ἀθήνα, διαταχθεῖσα νὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν ἑλευθέραν Ἑλλάδα μεταναστεύοντας Κρήτας, ἐξιάσθη περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ἀπὸ σφοδρῶν τρικυμῶν νὰ ἐλλειμενίσθῃ εἰς Γραμψοῦταν. Ἐν ᾧ οἱ ναῦται, καταπολεμούμενοι ἀπὸ ριγδαίαν βροχὴν, ἔτρουθεν νὰ περιστείλουν τὰ πανία, εἰ, ἐξ αὐτῶν πτεσῶν ἀπὸ τὸ κατάρτι ἔμεινεν ἐν τῷ ἅμα νεκρὸς, ἀφήται, μητέρα καὶ ἀδελφὰς. Βυθισμένας εἰ, ἐσχάτην ἀπελπιτίαν.

Ὅτε κατὰ τὸ φ'ινόπωρον τοῦ παρελθόντος ἔτους οἱ ἐν τῷ ἐπιθαλασσίῳ φρουρίῳ Ναυπλίου φυλακακείμενοι, διὰ νυκτὸς ἐδραπέτευσαν, ὠρεληθέντες ἀπὸ τῆς λέμβου τοῦ φρουρίου, τὸ πλῆρωμα τοῦ Ἀτμοκιήτου Ἑρμού ἐνοῶνταν ἐγκαίρως τὴν δραπέτευσιν, ὥσμητε μὲ τὴν ἐφορκίᾳ τοῦ εἰς κατέσχεσιν τῆς λέμβου. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἐπληρώθη ἀπὸ σφαίραν τουφεκίου κατὰ τὸν μηρὸν, ὁ ναύτης Ἀντώνιος Φιλιππάγγελος, καὶ μετὰ ὀλίγων ἡμερῶν ἀσθένειαν ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρεὸς.

Ἡ Γραμματεία ἐκτελεῖται τὰ λυπηρὰ ταῦτα συμμόν-
τα, καὶ ἐκτιμῶντα τὰς πιστὰς δουλεύεις τῶν εἰς δημόσιον
ὑπηρεσίαν παθόντων, νομίζει ἀπαραίτητόν της χρέος νὰ
προβάλλῃ εἰς τὴν Υ. Ε. τὰ ἀκόλουθα μέτρα πρὸς περίθλα-
ψιν, καὶ παρηγορίαν τῶν ὀφθαλμῶν οἰκογενειῶν.

Α' Να διαβῶσιν αἱ πρὸς εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν τῶν ἐπα-
 ρουγόντων ναυτῶν Φάσικε, ἐσατόν.

Β'. Εἰς τὴν εἰκοθετίαν τοῦ σημασιφόρου Ν. Καλέσθη
να διδῶται τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ τοῦ Φοίν. 30, ἕως ὅτου
ἔσχατος τῶν ἀπομεινάντων υἱῶ. ἔσθῃ εἰς νόμιμον ἡλι-
κίαν, ἢ καὶ μέχρι θανάτου τῆς χήρας τοῦ.

Γ' Ὅσα ὀφρὰνὰ ἔχεις ἀν εἰς αὐτὰς τὰς εἰσγγελίας, νὰ
εἶναι δεκτὰ εἰς τὸ Ὀρφανὸ ροφεῖον, ἢ καὶ ἐκ αὐτὴν τὴν
κάθε μίαν.

Δ' Ἡ δίδεται τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ τοῦ ναύτου Δ.
Μανταράκη εἰς τὴν δυστυχῆ μη. ἰσα ἐπὶ ζωῆς της.

Β'. Διὰ παρηγγελίαν τοῦ θεοφιλέτου πατρὸς τοῦ ἀποστό-
λου Α. Φιλίππου ἀγγεῖν τὰ διδόμενα εἰς αὐτὸν τοῦ ἡμεῶν τοῦ
μισθοῦ τοῦ οἴου τοῦ, ἐν ὅσῳ εἶναι εἰς δούλευσιν, τὸν δὲ ἀλ-
μικόν τοῦ μισθὸν τὰ τὸν ἀπολαμβάνει ἐπὶ ζῆγι τοῦ, καὶ
ἀρεῖ ἡμεῖς παραιτηθῇ.

ΣΤ'. Αἱ δὲ ἀνέθεν χερσὶν αὐτῶν τὸν μισθὸν καὶ ἀρχαῖται
ἀπὸ τῆς ἐκκελευσάσης.

Ζ' Ἀποκρίσεις τῶν Υ. Β. ἡ ἀπεφασίγη περὶ αὐτῶν.
ὁ δὲ ἐπαγγέλει, αὐτὸ μόνον χρεωστῇ ἡ Γραμματεία καὶ δεσφ
ὡς ὅσον ταῖς, ὡς εἰ δυστοχεῖς, περὶ τῶν ὅπου καὶ ἀντι-
ρεν, ἐκπλήρωσαν τὰ χρεὼν τῶν κατ' ἕνα τὸ διαστήμα τῶν.
ὡς χρεωστῆς τῶν καὶ ἀκριβέστερ καὶ ἔχλει.

Ἐκ Ναυπλίου, ἡν 20 Ἰαννουαρίου 1831.

Ὁ ἐπὶ τῶν Νευρικῶν Γραμμάτων Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἡ αὐτὴ Ἐξουσία λαλοῦσα ἐν ἡμῖν ἵνα ἀκούσῃ

ἀναφορὰν, ἐνέκρινε τὰς πράξεις τῆς Γραμματείας κατὰ
πάντα, καὶ διέταξεν αὐτὴν νὰ τὰς ἐνεργήσῃ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Παρισίων, 20 Δεκεμβρίου.

Ὁ στρατηγὸς Λαφίττης παρητήθη τῆς γενικῆς ἀρχηγίας τῶν ἐθνικῶν φρουρῶν τοῦ Βασιλείου. Ὁ δὲ Κόμης Λεῶν διορίσθη γενικὸς ἀρχηγὸς τῆς Παισιτικῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς.

— Διὰ διάταγμάτων τῆς 27 (15) τοῦ ἐνεστώτος ὁ Κύριος Μεριλλοῦ, ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας, καὶ τῶν Λατρεϊῶν, διωρίσθη Σφραγιδοφύλαξ, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἀπὸ τοῦ πρᾶκτοῦ τῆς Κυρίου Δουπόντου (Δελεύρι). Ἀντὶ δὲ τοῦ Κυρίου Μεριλλοῦ διωρίσθη ὁ Κύριος Βάρθος Ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς πολιτείας ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας καὶ τῶν Λατρεϊῶν, Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Πολιτείας.

— 25 Δεκεμβρίου. — Ὁ Κόμης Κύριος Πρίδα δι Βόργυ ἐλάβε τὰς συγγραφικὰς τοῦ ἐπιστολὰς, ὡς Πρέσβυς τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν παρὰ τῷ Μεγαλειοτάτῳ Βασιλεῖ τῶν Γάλλων.

— Χιὸς ἦλθεν ἐνταῦθα καὶ ὁ Λόρδος Γραμβίλλας, Πρέσ-
βυς τοῦ Βασιλείως τῆς Ἀγγλίας παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς
Γαλλίας.

— Ἦν 17 ἦλθεν ἐξ Ἀλγερίου εἰς Μασσαλίαν ἡ φρεγάτα Ἀρμῖς, φέρουσα τὸν Μπέην τῶν Τιττέρων.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν Πολλωνίαν συμβεβηκότων.

(Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Πελοποννήσου τῆς 27 Νοεμβρ.)

Τὴν 17 Νοεμβρίου ἐσπέρας πλῆθος σημαιοφόρων τοῦ πεζικοῦ καὶ ἄλλοι ἰδιωτικῶς ἐδεδυμένοι ὑπῆγαν πρὸς τὸ Μπελθεδέρε (συνήθη· ἐν Βαρσεβία κατοικία τοῦ Ὑψηλοτάτου Μεγάλου Δουκὸς Κωνσταντίνου), καὶ μετὰ τουφεκισμοὺς τινὰς ὑπὸ τὰ παράθυρα αὐτοῦ τοῦ παλατίου εἰσῆλθον εἰς τὰς θαλάμους τῆς Α. Α. Υ. ἐκεῖ δὲ ἐπέπεσον ξιφήρεις ἐπὶ τῶν θεοαποκρυπτῶν τοῦ παλατίου, τοὺς ὁποίους ὑπὸ πνιγνάν, καὶ τῶν ὁποίων πολλοτάτοι ἐπληρώθησαν καιρίως. Ὁ στρατηγὸς Γένδρος καὶ ὁ τῆς Βαρσεβίας πόλεως ἀντιπρόεδρος, Λουδοβίκος, εὐρθέοντες ἐν τῷ παλατίῳ τότε, ὁ μὲν ἐφανεύθη, ὁ δὲ ἐπληρώθη ἐπικινδύνως.

Ἡ ἐπανάστασις διηγέρθη ταυτοχρόνως μεταξὺ τῶν Πελλωνικῶν στρατευμάτων, κατὰ τὸ Δ πεζικὸν σύστημα, τὸ τάγμα τῶν κατασκαφίων καὶ ἐνέα λόχους τοῦ τῶν ἐπιλέκτων συντάγματος. Ὁ δὲ Ὑψηλότατος Κα.σαροβ.κῆς διέταξεν αὐτηγήματα τὰ ἐν Βιρτοδ.α φρευροῦντα Ῥωστικὰ στρατεύματα νὰ μὴ κάμωσι καὶ ἐν ἐπιθετικὸν κίνημα, ἀλλὰ νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ν' ἀπεκρούσῃ ῥυμαλαὺς τὰς προσδύλας, αἷτινε, ἤτελον γιγνώσκει καὶ αὐτῶν. Ἐνῶ δὲ τὸ τῆς Βαλυνίας σύστημα ὑπῆρχεν εἰς τὴν μεγάλην πλάτειαν, προσδιωρισμένην ὡς τόσον ἀδρείεως ὅλου τοῦ πεζικοῦ τῆς φυλακῆς, ἐκτυπῆθη παρὰ τοῦ Δ συντάγματος τοῦ Πελλωνικοῦ πεζικοῦ, ἐφανεύθησαν καὶ ἐπληρώθησαν τρία τέταρτα ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ διήλθε γενναίως μέχρι τοῦ τέτατου τῆς συνάδρείεως. Ἡ ἀπολόγησις τῆς Βιρτοδ.κῆς διηρησάμην εἰς τὰ ἀπὸ τοῦ ἐπασσ.α.α. αἷτινε, διένειμαν ἕκαστοι τῶν ὅχλων δ.α.ν. ἀπολύονται καὶ αὐτὸν νὰ συζητηθῇ τῆς ἀποστάσεως.

Τὴν ἐπιῦσαι χάριον ἐξουσίῃς ἢ ἐπαύτασις διαδο-
χικῶς εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς πόλεως, καὶ τὰ ἀπο-
κρυφὰ σήματα τοῦ Παύλου τοῦ στρατιώτου, εἶχθη

ἐνθέρμως τοὺς ἀποστάτας· ἀλλὰ τὸ Πολλωνικὸν σύμμαγμα τῶν ἐφίππων εὐζώνων τῆς φυλακῆς, τηρήσαν ἀδιάσειστον τὴν πιστότητα, δὲν ἔπαυτε τοῦ νὰ παρίχη ἐνδείξεις τοῦ ζήλου, τῆς ἀπεριόριστου ἀφοσιώσεως καὶ τῆς ἀνδρίας, ἀπικροῦν ἀφόδως ὅλας τὰς κατ' αὐτοῦ γινομένας παρὰ τῶν ἀποστατῶν ἐφίδους.

Τούτων εὖτως ἐχόντων, διὰ τὴν ἀποδείξῃ ὁ Δεσπότης Καισαρεβίκης ὅτι ἡ ἀρχὴ τῶν ἐχθροπραξιῶν ἐγένετο παρὰ τῶν ἀποστατῶν, ἔκρινεν ἀρμόδιον τὴν ἀιαχωρήσῃ ἐκ τῆς Βαρσβαίας· διὸ καὶ ἀπεκδεχόμενος τὰ ἐπιγεννησόμενα, ὑπῆγε τὴν 19 μεθ' ὧν τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων καὶ τῶν Πολλωνικῶν, ὅσα ἔμειναν πιστὰ, πρὸς τὸ χωρίον Β. ρζδχ, ὅπου μίλλια ἀπέχον τῆς πόλεως, καὶ ἐκεῖ κατεσκήνωσεν.

Τὸ Πολλωνικὸν ἔφιππον πυροβολικὸν ἠυτεμόλησεν εἰς τοὺς ἀποστάτας.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτων τῶν συμβεβηκότων ἐφανεύθησαν οἱ ἐξῆς στρατηγοὶ καὶ αξιωματικοί: δηλαδὴ ἐκ μὲν τῶν Πολλωνικῶν στρατευμάτων ὁ τοῦ πυροβολικοῦ στρατηγὸς Κίμη, Ὁχός, Ὑπουργὸς τῶν Πολεμικῶν, ὁ τοῦ πεζικοῦ στρατηγός, ὁ ὁμῆς Στανίσλας Π. Λόεκης, ἀρχηγὸς ὅλου τοῦ Πολλωνικοῦ πεζικοῦ· οἱ στρατηγοὶ τοῦ ἵππικοῦ Τζερμπίκης καὶ Σεμελίφτσκης, ὁ μὲν, εἰς τὴν ἐπιτελῶν τῆς Α. Α. Υ. ὁ δὲ, διατελὼν ἀρχηγὸς τῶν ἐπιτελῶν τοῦ Πολλωνικοῦ στρατεύματος, καὶ ὁ Β. οὐμερ, ἀρχηγὸς τοῦ β. τμήματος τῆς Β. μοίρας, καὶ ὁ συνταγματάρχης Μικιζεύσκης, ἀρχηγὸς τῶν ἐπιτελῶν τοῦ Πολλωνικοῦ πυροβολικοῦ· ἐκ δὲ τῶν Ῥωσικῶν, παρεκτός τοῦ στρατηγοῦ Γέδρου, ἐφανεύθη καὶ ὁ συνταγματάρχης Σίς, εἰς τὴν τῶν περὶ τὴν Α. Α. Υ.

Μέχρι τῆς ὥρας τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀναφορῶν τούτων παρὰ τοῦ Ὑψηλοτάτου Δεσπότης Καισαρεβίκου, ὅλαι αἱ κυβερνητικαὶ πράξεις γίνοντο ἐν Βαρσβαίᾳ ἐν ὀνόματι τοῦ Μ. Αὐτοκράτορος, καὶ διάφοροι προσκληθέντες νὰ συμμεθεύωσι τῆς Διοικήσεως δὲν συγκατένευσαν ν' ἀναδεχθῶσιν ὑπευγρήματα, εἰμὴ ἐπιεικτιμένους ἐξ ὀνόματος τῆς Α. Α. Μ.

Ἀμα ἔλαβε τὰς λυπηρὰς ταύτας εἰδήσεις ὁ Μ. Αὐτοκράτωρ, διέταξε νὰ ληφθῶσιν αὐστηρότατα καὶ ὀριστικῶς τὰ μέτρα, διὰ νὰ σθετῇ τὴν κατὰ τὴν Βαρσβαίαν ἀποστασίαν καὶ ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν ἡσυχίαν. Ὅθεν ὅλη ἡ στρατιωτικὴ ἀπόμειρα τῆς Λιθουανίας διελάχθη νὰ εἰσέλθῃ παράυτι εἰς τὴν Πολλωνίαν· τὸ δὲ πρῶτον πεζικὸν σῶμα, καὶ το τρίτον ἵππικόν τῆς ἐφεδρείας προσέχονται εἰς τὰ σύνορα τοῦ βασιλείου, καὶ μέλλου νὰ τοποθετηθῶσιν ἐκεῖ διὰ νὰ ὑποστηρίξωσι τὰ ἐπιθετικὰ μέτρα. ὁφέποτε γένῃ χορεία νὰ προστριφῶσιν εἰς αὐτά. Τοῦ πρώτου πεζικοῦ σώματος βέλουν λάβει εὐθὺς τὸν τόπον κατὰ τὰς ἐπαρχίας τῆς Δύσεως ἑτέρα στρατεύματα, τὰ ὅποια θέλου σιταλῆν ἐκ τῶν ἐνδοτέρων τόπων.

Ἐκ Βαρσβαίας, 1 Δεκεμβρίου.

Τὴν 22 Νοεμβρίου μόνον ἀνεχώρησεν ἐκ τῶν πέριξ τῆς Βαρσβαίας ὁ Μ. γα. Διδὺς Κωνσταντῖνος μετὰ τῶν στρατευμάτων του λογ.ζ. μένων εἰς 8,000.

Ὁ Πρίγκιψ Λιουδέκης καὶ ὁ Κίμης Ὁστρεύτσκης, διωρισμένοι παρὰ τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως νὰ προεδρεύσωσιν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα Νικόλαον, ἀνεχώρησαν τὴν 28 Νοεμβρίου εἰς Πειερύπολιν.

Πανταχόθεν ἐρχονται εἰς τὴν Βαρσβαίαν ἐβελονταί. Λογίζονται δὲ κατὰ τὸ παρὸν αἱ Πολλωνικαὶ δυνάμεις εἰς 145,000 ἄνδρας· τουτέστι, 45,000 τακτικὸν στρατεύμα, 20,000 ἐπ' αἰδείᾳ ἀπόντες καὶ ἀνακαλεσθέντες εἰς τὰς λαΐεις, καὶ 80,000 νεοσύστατοι.

9 Δεκεμβρίου. — Τὴν 6 τοῦ ἐνεστῶτος συνήλθεν ἡ Δίαιτα τοῦ βασιλείου. Συναθροισθέντα δὲ τὰ δύο σώματα, ἢ τε γερουσία καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι, ἐψήφησαν ὁμοφώνως κατὰ τὴν 8 τὸν στατηγὸν Χλοπίκκην Δικτάτορα. Τὸ δὲ ψήφισμα συνίσταται εἰς ἑξ ἄρθρα τὰ ἐξῆς: — 1, Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν στρατηγὸν Ἰωσ. Χλοπίκκην ἀπεριόριστος ἡ ἀνωτάτη ἐξουσία, ἀτκεῖ δὲ αὐτὴν ἀνευθύνως, καὶ ὀνομάζεται Δικτάτωρ. — 2, Ἡ ἐξουσία τοῦ Δικτάτορος θέλει παύσει εὐθὺς ὡς αὐτὸς τὴν μεταδώσῃ, ἢ ἡ παρὰ τῆς Διαιτήσεως ἐπιτροπὴ ἐκλέξῃ αὐτὸν αὐτοῦ, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἐξῆς ἄρθρῳ δηλούμενον τρόπον, ἄλλον ἀρχηγὸν τοῦ στρατοῦ. Ἐκτὸς δὲ ὁ Δικτάτωρ θέλει ἀπολύεσθαι ὅλων τῶν ὑποχρεώσεών του. — 3, Ἡ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ μνημονευθεῖσα ἐπιτροπὴ θέλει σύγκεισθαι παρὰ τοῦ ταῦν προεδρεύοντος τῆς Γερουσίας, πέντε γερουσιαστῶν ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἐκλελεγμένων, τοῦ στρατάρχου τοῦ τῶν ἀντιπροσώπων συνεδρίου, καὶ ὀκτὼ μελῶν αὐτοῦ τοῦ συνεδρίου, ἐνὸς δηλαδὴ ἐφ' ἑκάστου Παλατινάτου τοῦ βασιλείου, κτλ. — 4, Ἀποθανόντος τοῦ Δικτάτορος, ἡ παυσάτης τῆς ἐξουσίας του, ἡ Δίαιτα θέλει ἐπαναλάβει τὰς ἐργασίας της, εὐθὺς ὡς εἶναι παρὸν τὸ ἡμισυ τῶν συγκροτούντων αὐτὴν μελῶν. — 5, Ὁ Δικτάτωρ θέλει ἐκλέξει κατὰ τὴν θέλησίν του τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως. — 6, Μετὰ τὴν ἐξδοσιν τοῦ παρόντος ψηφίσματος θέλει ἀνακληθῇ ἡ Δίαιτα, καὶ δὲν δύναται νὰ συναθροισθῇ ἐκ νέου ἐπὶ τῆς δικτατορίας, εἰμὴ κατὰ σύγκλησιν τοῦ Δικτάτορος.

11 Δεκεμβρίου. — Ὁ Δικτάτωρ διέλυσε τὴν Δίαιταν, κατήγγησε τὴν προσωρινὴν Διοίκησιν καὶ συνέστησεν αὐτῇ Συμβούλιον ἐθνικόν, ἐπιφορτισμένον τὴν καθολικὴν τοῦ βασιλείου διοίκησιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Δικτάτορος. Μέλη δὲ αὐτοῦ εἶναι ὁ Πρίγκιψ Ἀδάμ Ξεγορίσκης, ὁ Βαδίσλας Ὁστρεύτσκης, ὁ Πρίγκιψ Ρατζίδιλ, ὁ Λέων Δεμπότσκης, ὁ Κατλεάνος καὶ ὁ Βαρζακέτσκης. Καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς ὁ Τιμότσκης.

(Le Moniteur.)

Ἐκ Πετροπόλεως, 6 Δεκεμβρίου.

Διὰ διατάγματος τῆς 1 τοῦ ἐνεστῶτος ὁ Αὐτοκράτωρ ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν στρατάρχην Διεβίτς Σβαλκάνσκη τὴν ἀνωτάτην ἀρχηγίαν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατεύματος τοῦ κατὰ τὰ δουρικὴ συνάρκῃ ἀθροισμένου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ διατάγματος ἡ Α. Μ. ἐκήρυξεν εἰς πολεμικὴν στάσιν τὰς ἐπαρχίας Γρόδνον, Β. λην, Μίνσκον, Πολοβίαν καὶ Βολυνίαν, καὶ ἔταξεν αὐτάς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ στρατάρχου Διεβίτς.

Τὸ δὲ ἐν ἐνεργείᾳ στρατεῖμα θέλει σύγκεισθαι ἐκ μιᾶς ἀπομείρας τῆς αὐτοκρατορικῆς φυλακῆς, τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Α καὶ τοῦ Β σώματος, τοῦ Γ καὶ τοῦ Ε ἵππικοῦ σώματος, καὶ μιᾶς ἀπομείρας τοῦ τῆς Λιθουανίας, ἥτις μετ' ἄλλων στρατευμάτων θέλει συγκροτήσῃ τὸ ΣΤ πεζικὸν σῶμα.

Καὶ εἰς τῆς Ἀγγλίας καὶ εἰς τῆς Γαλλίας τὴν Βουλὴν ἐκινήθη πάλιν ἡ πρότασις περὶ τῆς καταργήσεως τῆς ἀνδρεμπορίας τῶν μαύρων.

Τὸ κοινὸν τῆς Ἑλβετίας Συνεδρίου ἐξεδυκε κατὰ τὴν 13 τοῦ Δεκεμβρίου δύο ψηφίσματα, καὶ διὰ μὲν τοῦ πρώτου διακηρύττει ἐν ὀνόματι τῶν εἰκοσίδυ ὁμοσπόνδων νομῶν, ὅτι, εἴαν ποτε διαρρήγῃ πόλεμος μετὰ τῶν πλητισχῶρων Δυνάμεων, ἡ Ἑλβετία, ὡς πειλιεῖα αὐτόνομος, θέλει τῇ

ἴσκει ἀκριβεστάτην εὐδαιμονίαν, καὶ θέλει μεταχειρισθῇ τοὺς τοὺς εἰς αὐτὴν δυνατοὺς τρόπους διὰ τὴν φυλάξιν τοῦτο τὸ ἐκ συνθηκῶν δικαίωμα. Ὅτι θέλει καταβάλλει ὅλα τὰ ἀντατά της πρὸς διαφύλαξιν τῆς ὁλοσχερείας τῆς ἐπικρατείας, τῆς ἐθνικῆς αὐτονομίας καὶ τῆς παλαιᾶς ἐλευθερίας. Ἐπὶ τούτῳ δὲ προσκαλεῖ εἰς ὁπλισμὸν ὅλους τοὺς Ἑλλενοὺς διὰ τὴν ὑπερασπισθῆναι τὰ σύνορα ἀφ' ὧν ὑποκινήσονται ἔρος καὶ ἂν ἤθελον προσβληθῶσι. Διὰ δὲ τοῦ δευτέρου τῶν ὁπλισμάτων καθιεροῦναι ὁμοφώνως τὴν ἀρχήν, ὅτι ἐκάστη πολιτεία τῆς Ἑνώσεως, δυνάμει τοῦ τῆς κυριαρχίας δικαιώματος, εἶναι ἐλευθέρη νὰ κάμῃ εἰς τὸ σύνταγμα τῆς ὅσας μεταβολὰς κρίνῃ ἀναγκαίας καὶ ὠφελίμους, καθόσον δὲν ἐπιδιαικνύουν εἰς τὴν συνθήκην τῆς ἐνώσεως. Ὅθεν καὶ ἡ εἰρήνη δὲν ἔχει οὐδαμῶς καὶ κατ' οὐδὲν νὰ μεσολαβήσῃ εἰς τὰς γεγενημένας, οὐδ' εἰς τὰς γεννηθησόμενας περὶ τὰ σύνταγματα μεταρρυθμίσεις.

Κατὰ τὴν εἰς τὸν ἐθνικὸν Σύλλογον τοῦ Βελγίου γενομένην διακοίνωσιν παρὰ τῆς Διπλωματικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν 19 Δεκεμβρίου, αἱ ἐπίσημοι ἐξηγήσεις τῶν Ἑλλενοῦν τῆς Γαλλίας ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τῶν πραγμάτων τοῦ Βελγίου δεικνύουσιν ὅτι αἱ πέντε Δυνάμεις ὁμολόγησαν ὡς ἀρχὴν τὴν τοῦ Βελγίου αὐτονομίαν καὶ ὅτι εἰς τὰς διαπραγματεύσεις οὐδεὶς γίνεσθαι λόγος περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ μέλλοντος ἡγεμόνος.

(Le Moniteur.)

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπάκτου, 13 Ἰανουαρίου.

Αἱ ἀναμνήσεις τῆς 7 τοῦ Ἰανουαρίου εἶναι ἀναμνήσεις γλυκεῖαι εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐκίνησαν καὶ εἰς τὰ στρατεύματά μας αἰσθήματα ἀγαλλιάσεως καὶ εὐγνωμοσύνης. Τὸ πρῶτ' τῆς πανδήμου ταύτης ἐορτῆς ὅλαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ συνήλθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἡ Σημαία τοῦ Μεσολογγίου (*) ἐφέρθη ἐκεῖ μετὰ πομπῆς παρὰ τῶν Ταξιαρχικῶν, ἡγουμένων τῶν χιλιάρχων Ν. Τζαβέλλα, καὶ Ν. Δαγλῆ. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἡ πανηγυρικὴ συνιδέα ὑπῆγε μετὰ λιτανείας εἰς τὴν ἀγορὰν, ὅπου παρελάχθησαν ὅλα τὰ στρατεύματα κυκλικῶς, κατὰ μέσον τῶν ὁποίων ἐστάντο αἱ ἁγίαι εἰκόνες, ἡ τοῦ Μεσολογγίου Σημαία, καὶ αἱ σημαῖαι τῶν διαφόρων ταγμάτων. Παρίσταντο δὲ οἱ ἱερεῖς, ὁ προσωρινὸς Ἀρχηγὸς τῶν ἐνταῦθα ἐλαφρῶν ταγμάτων Κύριος Κ. Τζαβέλλας μετ' ὅλων τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, καὶ ὁ Διοικητὴς μετ' ὅλων τῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν. Τὰ δὲ στρατεύματα περιέσταντο κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν. Πρῶτον τὸ ὑπὸ τὸν Κύριον Σονιὲ Τακτικὸν σῶμα, δεύτερον τὸ ὑπὸ τὸν Ταγματάρχην Χ. Φωτομάραν Α' ἐλαφρὸν τάγμα, τρίτον τὸ ὑπὸ τὸν Ταγματάρχην Ι. Φαρμάκην ΙΗ, τέτατον δύο λόχοι τοῦ ὑπὸ τὸν Γ. Καραμπίνην Κ, καὶ τελευταῖον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Κώνστα ἱπποκροτοῦ. Παρακλήσεως δὲ γενομένης πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἐνισχύσεως, στερεώσεως καὶ μακροβιώσεως τῆς Α. Ε. τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου, ὅλα τὰ στρατιωτικὰ σώματα ἐπυροβολήσαν κατὰ τὰς ἐξῆς, καὶ ὁμιθυμαδὸν ἅπαντες ἀνευφήμησαν, κρᾶσαντες μεγαλοφώνως, Ζήτω ὁ Κυβερ-

νήτης! Μετὰ ταῦτα διήλθον ἐν τάξει ὅλα τὰ στρατιωτικὰ σώματα ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων εἰκόνων, οἱ δὲ Ταξιαρχικοὶ συνώδευσαν πάλιν μέχρι τῆς ἐκκλησίας τοὺς ἱερεῖς μετὰ τῆς σημαίας τοῦ Μεσολογγίου, ἥτις ἦλθον ὅλην τὴν ἡμέραν ἀναπεπταμένη ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ στρατηγείου.

Ὁ Διοικητὴς Κύριος Ἰω. Μ-λᾶς ἐδέχθη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Πληρεξουσίου Τοπιοτηρητοῦ τὰς ἐπισκέψεις ὅλων τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὴν τῆς ὁδοῦ ματος τῆς Α. Ε.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐκανονοδόλησε τὸ φρούριον εἰκοσι καὶ μίαν. Καὶ τὸ ἑσπέρας ὅλη ἡ πόλις ἐφωτίσθη, κατεστρωμένη πανταχοῦ μὲ μυρσίνας καὶ δάφνας.

Ἐκ Χασίων τῆς Ἀττικῆς, 7 Ἰανουαρίου.

Τὸ ΙΒ ἐλαφρὸν τάγμα αὐθόρμητον ἐπανηγύρισε σήμερον τὴν διπλὴν ἐορτὴν τοῦ ὁνόματος καὶ τῆς εὐτυχούς εἰς τὴν Πατριδα ἀφίξεως τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Κυβερνήτου. Μετὰ τὴν λειτουργίαν τὸ τάγμα ἐσχηματίσθη ἐπὶ τοῦ βουνοῦ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ ἀπέναντι τῶν Ἀθηῶν εἰς τετράγωνον, ἐντὸς τοῦ οὗρου ὁ ἱερεὺς τοῦ τάγματος ἐψάλε δοξολογίαν καὶ δέησιν ὑπὲρ τῆς Α. Ε. Ὁ ἐξῆς λόγος ἠκούσθη μὲ κατάλυσιν ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, εἴτινες ἀνευφήμησαν εἰς τὸ τέλος τὸν Κυβερνήτην. Τὸ ἑσπέρας ἔγεινεν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ αὐτοῦ οὗρου φωτοχυσία σχηματίζουσα σταυρὸν καὶ τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ὁνόματος τῆς Α. Ε.

Ὁ τοῦ ἱερέως λόγος.

Συστρατιῶται!

Ἡ σημερινὴ ἐορτὴ διὰ δύο παιηγυρίζεται αἷτια· πρῶτον διὰ τὸ ὄνομα, καὶ δεύτερον διὰ τὴν κατ' εὐτυχίαν ἀφίξιν τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Κυβερνήτου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ θεία πρόνοια θέλουσα νὰ μᾶς λυτρώτῃ ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῆς ἀναρχίας, καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν, ἠυδόκησε νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὴν φιλάγαθον ψυχὴν τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου ἀνδρός, τὴν θέλησιν τοῦ ν' ἀναδεχθῇ τὴν Κυβέρνησιν τῆς πατρίδος μας.

Δὲν μὲ συγκωρεῖ ὁ καιρὸς νὰ ἐπαριθμῶ ὅσα καλὰ ἐπέφερεν εἰς τὴν πατρίδα ἡ σοφὴ αὐτοῦ Κυβέρνησις· ἀλλὰ μόνον θέλω νὰ παραστήσω ὅσα τὸ στρατιωτικὸν ἀπῆλυσεν εὐεργετήματα.

Ὡς κοινὸς πατὴρ, μᾶς περιέβαλψεν, καὶ ὡς συνετὸς ἀρχηγὸς μᾶς ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὰς ταραχὰς καὶ τὴν ἀπειθειαν, καὶ οὕτω κατέστησεν ἡμᾶς ἀγαπητοὺς καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ εἰς τοὺς συμπολίτας μας, προσπάθων νὰ στερεώσῃ τὴν εὐδαιμονίαν μας.

Ὡς στρατιῶται λοιπὸν ἅμα καὶ πολῖται, συναισθανόμενοι τοὺς ἀγαθοποιούς του σκοποὺς, αἱς πειθώμεθα εἰς τὰς σεφάς του διαταγὰς· διότι ἡ θέλησίς του δὲν ἀποβλέπει εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ φέρῃ τὴν πατρίδα μας εἰς τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν, καὶ τὸ ἔθνος μας νὰ κατατάξῃ εἰς τὸν χορὸν τῶν πολιτισμένων τῆς Εὐρώπης ἐθνῶν.

Ἄς εὐχαριστήσωμεν λοιπὸν σήμερον τὴν θείαν πρόνοιαν, ἥτις, ὡς ἠυδόκησε νὰ ἐξαποστείλῃ τὸν κοινὸν τοῦτον εὐεργετὴν πρὸς σωτηρίαν μας, οὕτω νὰ εὐδοκήσῃ νὰ τὸν διαφυλάξῃ ὑγειῇ εἰς πολλὰ ἔτη πρὸς εὐτυχίαν μας!

Ζήτω λοιπὸν ὁ Κυβερνήτης μας εἰς πολλὰ ἔτη. Ζήτω! Ζήτω!

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

(*) Ἡ λαμπρὴ αὕτη σημαία εἶναι πολὺτιμον θῶρον τοῦ Γαλλικοῦ Κομιτάτου τῶν Φιλελλήνων εἰς τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς ἀθανάτου ἐκείνης πόλεως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 7 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1831.

Ἐκ Ναυπλίου, 27 Ἰανουαρίου.

Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν Μισθρᾷ παρὰ τοῦ Κυρίου
Γ. Πραντοῦνα κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς ἐλευσεως
τοῦ Κυβερνήτου.

Ἐλθόμεν σήμερον εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον νῆον, φίλοι Ἀκαδημαῖοι, διὰ κα προσευχόμεν κατὰ χάριν, ὡς χριστιανοί, διὰ τὸ αἰδέσμεν τῆς ἰστορίας. Ἀλλὰ ποῖος Ἕλλην, ποῖος εἰς ἡμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ παρούσα ἡμέρα εἶναι πρὸς τοὺς ἱερά καὶ λαμπρά διὰ τὴν πατρίδα; ἱερά μὲν, διότι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, πρὸ τριῶν ἡδὲ χρόνων, ἐτίθη ἡ πρώτη βῆσις τῆς σωτηρίας καὶ εὐτυχίας μας — ὁ ἀνὴρ, εἰς τὸν ὅποιον τὸ ἔθνος ἐνεπιστεύθη τὴν σωτηρίαν του, καὶ ὁ ὅποιος ἀνεδείχθη τόσον ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης ταύτης, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, πρὸ τριῶν ἡδὲ χρόνων, ἐβύβασεν εἰς τὴν ἑλλάδα λαμπρά δὲ, διότι πανηγυρίζεται σήμερον ἡ ἐορτὴ αὐτοῦ, ἡ ἐορτὴ τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Κυβερνήτου Ἰωάννου Α. Καποδίστρια.

Δὲν σὰς λανθάνει, φίλοι ὁμογενεῖς, ἡ θέσις, εἰς τὴν ὅποιαν εὐρίσκατο κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἡ πατρίς. Ὁ αἰμοδότης Ἰσραήλ, κατέχων τὴν Πελοπόννησον, διέτρεχε πανταχοῦ φέρων πῦρ καὶ σιδήρον. Στρέφεται τὰ ὄμματα εἰς τοὺς πυρπολισμένους τοὺτους γαίους, εἰς τοὺς κατηδραφισμένους αἵκους σας, εἰς τοὺς σωρούς τῶν πανταχοῦ κεκαμένων ἐρείπων τῆς πόλεως, καὶ ἀκουσίως θέλετε ἀνικηλασθῆναι εἰς τὴν μνήμην τοὺς παρελθόντας ἐκείνους θλιβερούς καιρούς. Το Αἰγίον κατεπιζέτο ἀπὸ τὴν ἐπενείδιστον πειρατείαν. Ἡ Στερεὰ Ἑλλάς, ἐκσθενημένη, ἔχασε τὴν θέλησιν νὰ πολεμῇ. Οἱ πολιτικοὶ κατασπαράττοντο ἀπὸ τὰς φαρτίαις, καὶ ὡς θεῖα μύραναι, πόσον κῦζανεν ἡ μανία αὐτῶν, ὅσον ἐφαίνετο μεγαλότερος ὁ κίνδυνος τῆς πατρίδος. Οἱ πολεμισταὶ περιπλανώμενοι ἐνθὲν κακίᾳ, οὗτ' εἶχον ἀρχηγούς, οὗτ' ἠθέλουν πλέον νὰ ὑποτάσσωνται εἰς οὐδέν· ἐν ἐνὶ λόγῳ οἱ Ἕλληνες, δυσθυμοὶ, ἐντρομοὶ, ἀπελπισμένοι, ἐπερίμενον τὸν θάνατον, ὡς μόνον ἀπαλλαγὴν τῶν δυστυχῶν των, ἐκτός ὀλίγων τινῶν, εἰς τὰς καρδίας τῶν ὁποίων ἐφυλάττετο ἔτι μικρὸς σπινθήρ ἐλπίδος. Ἀφῆλθον ἀπ' ὅλων τὸν κόσμον, ἔλεγον κατ' ἐκείνους, ἀλλ' εἶναι δυνατόν ν' ἀρεθώμεν καὶ ἀπὸ τὸν οὐράνιον ἡμῶν πατέρα νὰ γείνωμεν ὄμματα σκληρῶν καὶ ἀπανθρώπων ἐχθρῶν; εἶναι δυνατόν ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν νὰ βλέπῃ μὲ ἀδιαφορίαν νὰ καταφρονῇται ἡ ἱερά θρησκεία του, νὰ θεοβλῶνται οἱ ἄγιοι ναοὶ του, καὶ νὰ κατασφάζωνται οἱ ἱερεῖς; Δὲν εἶναι αὐτός, ὅστις ἐστὶν ὁ Ἰσραὴλ ἀπὸ τὸν ἀρχαῖον καὶ τῆς Αἰγύπτου; Δὲν ἔχουμεν πρὸ ὀφθαλμῶν ἀπειρα θαύματα, ὅτι ἐπέδρασε πλέον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἀπεράντισι ν' ἀπαλλάξῃ τὸν τράχηλόν μας ἀπὸ τὸν σιδηρὸν ζυγόν, καὶ νὰ μᾶς κλέψῃ σωματόχους τῶν εὐργετημάτων, τὰ ὅποια χαίρει λαὸς ἀνεξάρτητος, λαὸς εὐνομούμενος. Τοιαῦτα διανοοῦντο οἱ ἀγαθοὶ οὗτοι ἄνδρες, τοιαῦτα φημί, καὶ ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἐπραγματοποιήθη ἅλ' ἐπερὶ εἰς τὴν ἑλλάδα ἐκείνος, τὸν ὅποιον ἡ θεὸς πρόνοιᾳ προώρως νὰ γείνῃ Σωτὴρ καὶ ἐπανθρωπὴς αὐτῆς, ἅμ' ἐπερὶ ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Κυβερνήτης.

Πρὶν προχωρήσωμεν εἰς τὴν σειράν τοῦ λόγου, ἃς σταθώμεν μικρόν, φίλοι ὁμογενεῖς, νὰ ἐξετάσωμεν τὸν ἄνδρα, ὅστις κρατεῖ σήμερον τὰς ἡμέρας τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν ὅποιον ἐκτενίζει μὲ θαυμασμόν ὁ παλαιὸς καὶ νέος κόσμος.

Ὁ Κόμης Ἰωάννης Α. Καποδίστριας ἐγεννήθη καὶ ἀνέθρῃν εἰς τὴν Κέρκυραν, εἰς τὴν ὥραιον ἐκείνην καὶ εὐφορον νῆσον εἰς τὸ νὰ γένῃ μέγας καὶ ὕψινος ἄνδρας, ἀπὸ τῆς περιφανέστερας καὶ λαμπρότερης τῶν εὐνομενῶν. Ἐχον ὑπ' ὅψιν νὰ θεωρῇ αὐτὸν εἰς τὸ μέγα στάδιον τῆς Εὐρώπης ἐνεργούντα, δὲν ἐπιμελῶν εἰς τὴν διηγήσιν τῶν νεανικῶν του τοιοῦτοι ἱκανοὶ πρέπουσι εἰς συνθέσις ἄνδρας. Ὁ Κόμης Ἰωάννης, προικισμένος ἀπὸ τῆς φύσιν μὲ ὕψλόν νοῦν, μὲ σπάνια καὶ μέγιστα προτερήματα, προωρῶν ἐκείνος νὰ ἐκστῇ εἰς ἐκείνους μίαν ἡμέραν τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐθνῶν, ζητοῦν στάδιον εὐρυχωρότερον καὶ τοιοῦτον ἐκλέγει τὴν Ῥωσίαν. Μεταβαίνει δὲ τὴν Ῥωσίαν τὸ Ῥωσικὸν πολίτευμα, ἡ ἔξωθεν πόσον εἶναι δύσκολον νὰ φθάσῃ τις εἰς ἐκείνην τὴν ἐπισημὴν. Ὁ Κόμης μὲς ὅμως προχωρεῖ ἀπὸ θαλάσσης εἰς θαλάσσαν, μεταβαίνει ἀπὸ δόξαν εἰς δόξαν, φθάνει, εἰς ὅρατον διαστήματι, εἰς τὰ πρῶτα ἀνώματα τῆς Αυτοκρατορίας, καὶ διὰ τῆς συνέσεως, διὰ τῶν φάσεων καὶ θαυμασίας διαγωγῆς του ἐλκύει μετ' αὐτοῦ πολλοὺς εἰς ἐκείνην τὴν προσηλὴν τῆς Εὐρώπης, ἀπολαμβάνει τὴν εὐνοίαν, τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ αὐτὸ τὸ σῖμα ἐκείνου, ὅστις ἐκράτει εἰς τὰς χεῖρας του τὴν τύχην πολλῶν ἐθνῶν, καὶ γίνεται τὸ κύκχημα, ἡ δόξα καὶ ἡ ἐλπίς τῆς τότε δυστυχέως πατρίδος μας ἑλλάδος. Πῶς εἶδα σὺς ὁμογενεῖς, οἵτινες εὐνομούμενοι εἰς Ῥωσίαν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, χρεωστέεσθε τὴν εὐνοίαν σας εἰς τὴν ἀγαθοποιὸν καὶ εὐεργετικὴν διὰδωσιν τοῦ Κόμης Καποδίστριας; Πῶς εἶδα οὗτοι Ἕλληνες, ὅσοι ἐκκενόμενοι ἀπὸ τὰς ἀδράς αὐτοῦ δαπάναις ἐπὶ τὴν σωτὴν τῆς ἑλλάδος καὶ ἀπαιλούσατα τὰ δῶρα τῶν Μουσῶν, διὰ νὰ ἐκωλύσῃτε σὺς αὐτοὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός;

Ἡ δὲ φωνὴ αὐτοῦ, ἄνδρες Ἀκαδημαῖοι, ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην μου τὴν ἰστορίαν τοῦ προφητοῦ Μωϋσέως· προωρῶν ἐκείνος νὰ ἐλευθέρωσῃ τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς δουλείας, γίνεται μέγας, γίνεται προστάτης τοῦ ἔθνους· τὸν καὶ προστάτουμεν εἰς τὸν προστάτην του εἰς γῆν ἀλλοτρίαν. Προωρῶν ἐκείνος ὁ Κόμης Καποδίστριας νὰ σωτῇ τὴν πατρίδα, μεταβαίνει εἰς τὴν Ῥωσίαν, γίνεται ἐλπίς καὶ στήριγμα τῶν συνδεδωμένων του, καὶ προσεταιρίζεται εἰς ἐκείνην τὴν μάχην καὶ κρίσιν; περιτάσσεται τῆς Εὐρώπης. Ὁ πρῶτος, διὰ νὰ τηλεδύσῃ τὸ μέγα ἔργον του, ἀφίκει τὴν Αἴγυπτον·

νὰ φέρῃ εἰς ἐκείνην τοὺς σωτηρίους ὑπὲρ πατρίδος σκοπούς του, μεταβαίνει εἰς τὴν εἰρηνηκὴν ἑλβετίαν. Ἀγγελοὶ εἰς οὐρανὸν προσκαλεῖ τὸν Μωϋσῆν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ νὰ ἐλευθέρωσῃ τὸ ἔθνος του, φωνὴ τῆς πατρίδος προσκαλεῖ τὸν Κόμητα Καποδίστρια νὰ τρέψῃ πρὸς σωτηρίαν τῆς ἐκείνης διὰ θαυμαστῶν καταπειθῶν τὸν Φαραὼ ν' ἀφίσσῃ τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Αἰγύπτου· οὗτος διὰ πολλῶν προσπαθειῶν καὶ ἀπειρῶν ἀγώνων διὰ τῆς θαθείας του συνέσεως καὶ πολιτικῆς διεικνείας, διὰ τῆς καρτερίας, ἐξουαλίζει πλῆθος ἀνθρωπίνων δυσκολιῶν καὶ ἐμφανίζεται εἰς τὴν ἑλλάδα. Ἀναλαμβάνει τὸν λόγον σὺς τῶν Ἑλλήνων, ὅσοι ζητοῦντες ἀσυλὸν εὐρίσκεισθε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς Ναύπλιον καὶ Αἴγιον· διηγῆσθε τὰς τότε ἀδυναμίας σας, τοὺς φόβους, τὰς ἀπελπισίας σας καὶ τὴν χάριν καὶ ἐνθουσιασμόν, τὸν ὅποιον ἐνέπνευσεν εἰς τὰς ψυχὰς σας καὶ εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων τοῦ ἔθνους ἡ γλυκύτατη ἀγγελία τῆς ἐλευσεως τοῦ Κυβερνήτου τῆς ἑλλάδος. Μόλις πατεῖ τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος, μόλις ἀναλαμβάνει τὰς ἡμέρας τῆς Κυβερνήσεως καὶ παρ' αὐτοῦ πρῶτον διέδραμι καὶ πεισματικῇ φαρτίᾳ ἀνακύπτει καὶ ὑπερβάνει ἀρχαγοί, συνθησισμένοι ἕως τότε νὰ προστάτουν καὶ νὰ μὴν ὑπακούουν, προθύμως κλίνων τὸν ἀγκύρα εἰς τὴν φωνὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ εὐρίσκουν εἰς τὴν εὐταξίαν τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐτυχίαν των. Ἡ Πελοπόννησος στενάζουσα ὑπὸ τὸ διπλοῦν βάρος Τουρκικῆς βαρβαρότητας, καὶ σκληρότητας τῶν ἰδίων Ἑλλήνων, ἀπὸ τῶν ὅλων ταῦτα τὰ δεινὰ, γυθίζει πρῶτη τῶν ἄλλων τὰ καλὰ τῆς ἐλευσεως τοῦ Κυβερνήτου λέγει, καὶ ὡς θεὸς θαύματος ἐξαλείφεται ἀπ' ὅλας τὰς ἑλληνικάς θαλάσσας ἡ πειρατεία, τὴν ὅποιαν πολλοὶ στόλοι, μ' ὅλας τὰς προσπάθειάς των δὲν ἠδυνήθησαν οὐτὶ καὶ νὰ περιορίσωσιν ἀντὶ σπασίματος καὶ ταραχῶδους διουκείσεως, σχηματίζεται τακτικὴ καὶ ἐμερῶν Κυβερνήσις. Ἡ γεωργία, ἐξῆρστος ἕως τότε εἰς τὰς κορυφὰς δυσδύστην ὁρίων καὶ εἰς σκεπτικὰ σπλάγια, ἐπισκίπτεται τὰς καρποφόρους καὶ ὥραις πεδινὰς τῆς ἑλλάδος καὶ στολίζει αὐτὰς μὲ τοὺς εὐεργετικούς χρυσούς καρπούς τῆς Ἀφῆρας. Σχολεῖα, Νοσοκομεία, Ὁρφανότροφεῖα καὶ διάφορα ἄλλα φιλανθρωπικὰ κατὰστάματα, ἐξῆρστος πρὸ αἰῶνων ἀπὸ τὴν ἑλλάδα, ἀνιγνύονται καὶ εὐρίσκουν εἰς αὐτὰ καταφύγιον ἡ πάσχοντα μερὶς τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ ἡ ὀρφανὴ αὐτοῦ νεολαία. Ῥυθμίζονται τὰ πάντα, καὶ γυθίζει πρῶτην φορὰν ὁ Ἕλλην τὰ καλὰ τῆς ἀνεξαρτησίας, τὴν ὅποιαν μὲ τοσούτους καὶ τελεφεύτους ἀγῶνας καὶ θυσίας ἀπέκτησε, καὶ ἡ ὅποις ἐλλείποντος τοῦ Κυβερνήτου ἔθελε πάλιν ἀπωλεσθῇ. Ἀλλὰ τίς ἡ χρῆσις νὰ διεξέρχεται μίαν πρὸς μίαν ὅλας τὰς ὀφειλὰς καὶ βελτιώσεις, ὅσας ἀπῆλκυσε ἡ πατρίς ἀπὸ τὸν μέγα τοῦτον υἱὸν τῆς, ὅταν ὑμεῖς αὐτοὶ εἶδα αὐτόπαι μαρτυρεῖς ὅλων τούτων; Τίς ἡ χρῆσις νὰ ἐπενδυμῶν πράγματα παρελθόντα, ὅταν ὅλοι ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι αὐτὸς μὲ τὰ σπάνια καὶ ἔσχα προτερήματά του, μὲ τὰς θαθείας γνώσεις του τὴν κυβερνᾷ τόσον σοφῶς καὶ πατριωτῶς, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου θέλει τὴν προβιβάσῃ εἰς τὸν θαυμὸν τῶν εὐτυχεστέρων καὶ πεπολισμένων μερῶν τῆς Εὐρώπης; Αἱ ὅλα λοιπὸν ταῦτα, φίλοι ὁμογενεῖς, εὐλογοῦντες τὴν παρούσαν λαμπρὴν ἡμέραν ὡς ἀρχὴν τῆς σωτηρίας καὶ εὐτυχίας μας, ἃς ὕψωμεν χεῖρας ἱκετίδας πρὸς τὸν ὕψιστον ὑπὲρ τῆς μακροχρονιότησεως καὶ ἐνισχύσεως ἐκείνου, εἰς τὸν ὅποιον χρεωστούμεν τὰ καλὰ ταῦτα. Ἀς ἐκφωνήσωμεν ἅπαντες: Ζήτω! Ζήτω! Ζήτω! ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Κυβερνήτης Ἰ. Α. Καποδίστριας καὶ πατὴρ τῆς πατρίδος. Ζήτωσαν καὶ οἱ Τρεῖς Κρατικοὶ Σύμμαχοι Βασιλεῖς καὶ γυναικὶς ὑπερασπισταὶ τῆς φθλῆς ἡμῶν Πατρίδος ἑλλάδος!

Ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς ἑλλάδος καὶ τοῦ Αἰγίου Παλάγιος μᾶς γράφουν ἡδὲ περὶ τῆς ἐορτῆς τῆς 7 Ἰανουαρίου, τὴν ὅποιαν πανδημῶς αἱ πόλεις ἐπανηγύρισαν εἰς μαρτύριον τῆς ζωῆς αὐτῶν εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς καινῆς εὐταξίας καὶ ἀσφαλείας, καὶ τὰ ἐκ τούτων ἀγαθὰ, τὰ ὅποια ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἤρρισαν νὰ ἐξαπλώνωνται καὶ νὰ στερεωνονται ἀναλόγως εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῶν πολιτῶν. Ἄν ὑπηρετούμεν εἰς τὰς παρκαλίσεις τῶν διαφορῶν κοινοτήτων, αἰτίνας μᾶς ἐπιμύην καὶ μᾶς πέμπουν τὰς διηγήσεις τῆς ἐορτῆς τῶν, πρῶτον μὲν δὲν ἠθέλωμεν δυνάμει νὰ εὐχαριστήσωμεν ὅλας διὰ τὴν στενότητα τῆς ἐφημερίδος μας, ἐπειτα δὲ ἠθέλωμεν φανῇ ὅλην καὶ εἰς τοὺς ἀναγνώτας μας, ἐπαναλαμβάνοντες τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 113.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐντάλμα Γ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΟΡΩΝΗΝ ΜΕΘΩΝΗΝ ΚΑΙ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Χρῆστος Μεταρρηνίου, κτίστης, ἀπὸ χωρίων Ἀργολίδας τῆς ἐπαρχίας Κορυθαίνης, ἐγκαλεσθεὶς παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Νεοκάστρου ἐνώπιον τοῦ παύσαντος Πρωτοκλήτου τῆς ἀνω Μεσσηνίας, ὡς ἐξώσας εἰς Νεοκαστρὸν διὰ κτυπήματος τὸν ἀριττερόν ὀφθαλμὸν τοῦ Ἀθανασίου Καρακίττου Κορυθαίνου, εἰσέτι δὲν ἐμφανίσθη, μόλον ὅτι παρ' ἄλλων αἱ προέσεις τοῦ Α' καὶ Β' ἐντάλματος, τὰ

ὅποια ὑπὸ τοῦ διαληθέντος Πρωτοκλήτου ἀπὸ τὴν 5 Ἀπριλίου καὶ 5 Ἰουλίου 1830 ἐξεδόθησαν.

Διὰ τοῦτο, ὡς ἀρμόδιον τὸ Δικαστήριον τοῦτο, κατ' αἰτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστοῦ, ἐντέλλεται καὶ τελευταίαν φεραν τῷ εἰρημένῳ νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν μετὰ τὴν καταχώρησιν εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τοῦ παρόντος τρίτου ἐντάλματος.

Ἄλλως καὶ δὲν παρουσιασθῇ εἰς τὴν προθεσμίαν, θέλει μεσεγγυηθῇ ἅπαντα ἢ αὐτοῦ περιουσία.

Ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους, ὀφείλουν νὰ προσέχουν νὰ συλλάβωσι τὸν φυγοδίκον τοῦτον, τοῦ ὁποίου κάτωθεν περιγράφονται τὰ χαρακτηριστικά.

Ἀντίγραφα τοῦ παρόντος ἀπ' ὅποιον ἀνήκει νὰ τοιχοκολληθῶν εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τοῦ ἀπόντος, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας του καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν, νὰ καταχωρηθῇ δὲ τὸ παρὸν καὶ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ χαρακτηριστικά τοῦ Χρήστου Μαλιαρόπουλου, ἡλικία χρόνων 25, ἀνάστημα μέτριον, τρίχες μέλαινες.

Ἐν Κορώνῃ, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΒΑΡΒΟΥΛΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ.

Ἀρ. 114.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐντάλμα Γ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΟΡΩΝΗΝ ΜΕΘΩΝΗΝ ΚΑΙ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ὁ Γεώργιος Τραμουγγάνα, Ἰωάννης Μένεγκας, Γεώργιος Νικολέας, Γεώργιος Μαντελέας καὶ Ἰωάννης Τσουμπέλεας, οἱ μὲν πρῶτοι δύο ἀπὸ χωρίον Πραστῖον, οἱ δὲ λοιποὶ τρεῖς ἀπὸ χωρίον Πλάτιστα τῆς Δυτικῆς Σπάτης, μετὰ τῶν κατασχεθέντων καὶ ἤδη δικαζομένων Γεωργίου Ῥωμανοῦ καὶ Δημητρίου Κοσμά Κατσαλίδου Πετρωτῶν, ἐγκαλέσθησαν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῶν Μεσσαγητικῶν φρουρίων, ἐνώπιον τοῦ παύσαντος Πρωτοκλήτου τῆς Ἄνω Μεσσηνίας, ὡς ἐκ συνωμοσίας, πράξαντες τὴν ἐπισυμβῶσαν μετοξὺ Μεθώνης καὶ Νεοκάστρου κατὰ τὰς 2 Ἀπριλίου 1830 φονοπειρατείαν, ἐναντίον τῆς διοικουμένης παρὰ τοῦ Πλοιάρχου Φ. Δουρᾶν Σαρδηνιακῆς βριμάδας.

Καὶ ἐπειδὴ οὗτοι ἐντεταλμένοι δὲν ἐμφανίσθησαν εἰσέτι μολονότι παρῆλθον αἱ προθεσμίαι τοῦ Α' καὶ Β' ἐντάλματος, τὰ ὅποια ὑπὸ τοῦ διαληθέντος Πρωτοκλήτου ἀπὸ τὰς 29 Μαΐου καὶ 12 Αὐγούστου 1830 ἐξεδόθησαν.

Διὰ τοῦτο, ὡς ἀρμόδιον τὸ Δικαστήριον τοῦτο, κατ' αἰτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστοῦ, ἐντέλλεται καὶ τελευταίαν φεραν τοῖς εἰρημένοις νὰ ἐμφανισθῶν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν μετὰ τὴν καταχώρησιν εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τοῦ παρόντος τρίτου ἐντάλματος.

Ἄλλως καὶ δὲν παρουσιασθῶν εἰς τὴν προθεσμίαν, θέλει μεσεγγυηθῇ ἅπαντα ἢ αὐτῶν περιουσία.

Ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουν νὰ προσέχουν νὰ συλλάβωσι τοὺς φυγοδίκους τοὺτους, τῶν ὁποίων κάτωθεν περιγράφονται τὰ χαρακτηριστικά.

Ἀντίγραφα τοῦ παρόντος ἀπ' ὅποιον ἀνήκει νὰ τοιχοκολληθῶν εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τῶν ἀπόντων, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας των καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν, νὰ καταχωρηθῇ δὲ τὸ παρὸν καὶ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ χαρακτηριστικά ἐνὸς ἐκάστου. Τοῦ Γεωργίου Τραμουγγάνα ἡλικία χρόνων 30, ἀνάστημα μικρὸν, πρόσωπον στερογγύλον, ὀφθαλμοὶ μέλανες καὶ τρίχες ὑπομέλαινες. — Τοῦ Ἰωάννου Τσουμπέλεα ἡλικία χρόνων 38, ἀνάστημα ὑψηλὸν καὶ ἰσχνόν, πρόσωπον μακρὸν καὶ τρίχες μέλαινες. — Τοῦ Ἰωάννου Μένεγκα ἡλικία χρόνων 30, ἀνάστημα μικρὸν, πρόσωπον στερογγύλον καὶ τρίχες ὑπομέλαινες. — Τοῦ Γεωργίου Νικολέα ἡλικία χρόνων 26, ἀνάστημα μικρὸν, πρόσωπον στερογγύλον καὶ τρίχες μέλαινες. — Τοῦ Γεωργίου Μαντελέα ἡλικία χρόνων 25, ἀνάστημα μέτριον καὶ ἰσχνόν, πρόσωπον μακρὸν καὶ τρίχες ξανθαί.

Ἐν Κορώνῃ, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΒΑΡΒΟΥΛΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ.

Ἀρ. 115.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐντάλμα Γ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΟΡΩΝΗΝ ΜΕΘΩΝΗΝ ΚΑΙ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ὁ Γεώργιος Κοντός, Στασινὸς Κοντός ἀπὸ χωρίον Ἀρκουδόβευμα τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης καὶ Κωνσταντῆς Ντουλάμης ἀπὸ χωρίον Ἀρκούταλη τῆς ἐπαρχίας Μεθώνης μετὰ τοῦ κατασχεθέντος καὶ ἤδη δικαζομένου Δημητρίου Ῥουσσοκαλιοπούλου ἀπὸ χωρίον Νεμνίτσα τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης ἐγκαλέσθησαν παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Μεθώνης ἐνώπιον τοῦ παύσαντος Πρωτοκλήτου τῆς Ἄνω Μεσσηνίας, ὡς κατὰ τὴν μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν Μεθώνης καὶ Κορώνης ὁδοιπορίαν βαρέως κτυπήσαντες καὶ ὀδύσαντες τὸν Ταγματάρχην Γάλλον Κ. Βαρθολομῆν καὶ τὸν αὐτοῦ ὑπὸν ὑπὸν.

Καὶ ἐπειδὴ οὗτοι ἐντεταλμένοι δὲν ἐμφανίσθησαν εἰσέτι, μολονότι παρῆλθον αἱ προθεσμίαι τοῦ Α' καὶ Β' ἐντάλματος, τὰ ὅποια ὑπὸ τοῦ διαληθέντος Πρωτοκλήτου ἀπὸ τὰς 5 Ἰουλίου καὶ 12 Αὐγούστου 1830 ἐξεδόθησαν.

Διὰ τοῦτο, ὡς ἀρμόδιον τὸ Δικαστήριον τοῦτο, κατ' αἰτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστοῦ, ἐντέλλεται καὶ τελευταίαν φεραν τοῖς εἰρημένοις, νὰ ἐμφανισθῶν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν μετὰ τὴν καταχώρησιν εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τοῦ παρόντος γ' ἐντάλματος.

Ἄλλως καὶ δὲν παρουσιασθῶν εἰς τὴν προθεσμίαν, θέλει μεσεγγυηθῇ ἅπαντα ἢ αὐτῶν περιουσία.

Ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουν νὰ προσέχουν νὰ συλλάβωσι τοὺς φυγοδίκους τοὺτους, τῶν ὁποίων κάτωθεν περιγράφονται τὰ χαρακτηριστικά.

Ἀντίγραφα τοῦ παρόντος ἀπ' ὅποιον ἀνήκει νὰ τοιχοκολληθῶν εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τῶν ἀπόντων, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας των καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν, νὰ καταχωρηθῇ δὲ τὸ παρὸν εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος.

Χα ρ α κ τ η ρ ι σ τ ι κ ᾶ ἐ ν ὸ ς ἐ κ ᾶ σ τ ο υ .

Τοῦ Στασινὸς Κοντοῦ ἡλικία χρόνων 35, ἀνάστημα ὑψηλὸν, πρόσωπον μακρὸν, μύτη μεγάλη καὶ τρίχες μέλαινες. — Τοῦ Γεωργίου Κοντοῦ ἡλικία χρόνων 32, ἀνάστημα μικρὸν, πρόσωπον στερογγύλον, τρίχες ξανθαὶ καὶ μύστακες μεγάλοι. — Τοῦ Κωνσταντῆ Ντουλάμη ἡλικία χρόνων 35, ἀνάστημα ὑψηλὸν, πρόσωπον μακρὸν, μύτη μεγάλη καὶ τρίχες μέλαινες.

Ἐν Κορώνῃ, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΒΑΡΒΟΥΛΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ.